

ՄԱՔՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀՆՏԱԽՏ

Կ. Պոլսոյ մէջ գտնուող պանդխտաց

գործը պայտան միակ նկատումով մը, աժանութեան պատճառաւ, իւր արեւելեան յարաւերքն որ մայրաքաղաքին յորն նպարտեմանունին շտապէր ուստիսկ ամենէն արուած, ամենէն քննաակար տեսակներն ունենայու շնն գլխամակիր, բանի որ դաս մէկ մարդիկ ի պարկն մայրաքաղաքէն մէկ տղոց համար ոչ մէկ արողարար-

Մարտիկեան պակասութիւնն ազ-
քատուիեալն եւեթ չի բազարու-
ուիր, Գիւղէն նոր եկած մարդու մը
մարտիկեան վրայ դադարաւ չունե-
նալով զարմանալի չէ, բայց երբ տո-
րաներով կ'ի. Պոլիս բնակեով այս
մարտի բան մը չեն տուիր, ամենին
հրապույն գրիչներն անգամ անգոր են
գանձել չընկազմեալ. Զուր, անաւ,
մարտիքան կտաւ, աստու, անեիլ է
այլը անհաւատալի կերպիւ աման բա-
նէր են. Կ. Պոլսով մէջ, և պահգործաւի
որ սօղին և ծխախոտի տարեկան
գումարն, յորում վախճաւուն գորչու-
նի և որ անուշտ 200 կամ 300 զու-
նիչ պակաս չէ՝ կը բաւէ մարդու
միեան բոլոր այս նախնական պէտ-
քերն և ուրիշ պէտքերն ալ հայրախ-
մելու, Կարելի է խնդիրն ուրիշ կեր-
պի ալ առաջարկել՝ հարցունելով որ
եթէ շատ որ պահուիլաքք քիլ մը ու-
նելի ձեռներեց ոգի ցուցնէին, անշահ
գործերու տեղ քիլ մը աւելի չափա-
ւոր առաքարէշներու հետամուտ լինէին,
կամ եթէ քիլ մը աւելի աշխատէին՝

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՎԻՂՆԻՄ ԿԱՅՐ Ի ՇՈՒՄՏ

ՎԻՂՆԻՄ Կայսեր Ոսկար Թագաւորէն բաժնուած օրը, ճուշակ Թագաւորը Ն. Կ. Վհհախաւուժեան յանձնեց արքայական հրամանագիրն որով ճուշակ և Նորվիկիոյ Նաւատորմին ծովագլուկ կը կոչուէ զնա, և այս հրամանագրուն հետ ոսկոյ շքարամ մը, որ երկուց վեհապետաց պատկերներն և տնտես ստեակցութեան թուականը կը կրէ:

ԱՊՍՏՐԻՈՒ ԵՒ ԻՏԱԼԻՈՒ

Երեկ ծանուցյցեր թէ աւստրիան իշխանութիւնք արգիլած են յիշկերտի մը հաստառումն ի թրքիստի, ի պատիւ առաջին նիսիապահին փոք ծախիլի: Աւստրիան իշխանութեան այս տնօրնութիւն զփոխութիւն յաւել բերաւ ի Բլէն, հարաւորութիւն ու, Բլէսի հնչոք քաղաքայինը ձեռքաւարկեցան: Բարեկարգութեան պահանջն համար ի խոստ միջոցներ ձեռք առնուեցան:

ՀԻՆԱՅՔԻ ՌՈՒՄԻՈՑ

Միացեալ Նահանգաց Երեսի. Ժողովոյն անցեալ ուրբաթ աւուր նստին մէջ, Նիւ Եորքի Երեսիպետան Պ. Պէյքըն առաջարկ մի մատուց, որով կը նշգրէ զի Միացեալ Նահանգաց Խորհրդարանը բարեկամական զիտողու-

Ինչպես ընթերցողքը տեսան երեկի
Հեռագրեն, Անգլիոյ երեկեւ. ժողովրդը
մէջ եղած համանման առաջարկութիւն
Լորտ Սալզբորիի դաշնից պատասխա-
ններ է թէ Անգլիոյ կառավարութիւնը
չատ է զր ցարէ Ռուսիոյ Հէկէի կրած
հարստահարութիւն համար, բայց քա-
նի որ այս բաներ Ռուսիոյ յատուկ
ներգրից գործեր են, Անգլիոյ կարող
չէ միջամտել, Ռուսիա իւր ներքին
գործոց համար և հպատակ ժողովրդոց
հետ իւր վարչական կերպին վրայ օ-
տար Տէրութիւնը հաշիւ տալու պար-
տականութիւն չունի:

ԱՐՈՒԵՍՏՁԱՆԴԵՍ Ի ՊԵՐՍԻՆ

Պերսինը լրագրիչ է Կիսեսան թե՛
Պերսինի մէջ միջադպարին արուեստա-
ւանդ էս մը կազմելու խորհուրդ կայ,
Սեզանեւորաց խումբ մը, ընդ որս
Իրանդիզի ի Բրանսլայիս Լինկիւն
Թիւնն, շանձն առած է Հոգալ այս
Ստիւրիսի խումբը իսին ծախսը, 1896ին
տեղի պիտի ունենայ եզեր,

ՅԱՌԱՋԴԻՄ ՈՒԹԻՒՆՔ ԱՆՕԹՈՒԹԵԱՆ

Անցեալ շարաքի աւարտեցաւ 42 արտան
ծածը, զոր քի խոտան հրեց Ալեքսանդր
ժառ Գրաքանքանն, մրցելով իտալացի Սու-
շին զէս, որ 40 օրէն աւելի անօթի չը-
կացան, Կիւսեք անօթութիւն և ոչ թէ
ճոճ, որովհետեւ չուր խմելը ճերմիկ
Յաւարտ պայմանաւորան, ժառ տակա-
նի ապրանք ուժեղ կը զգար ինքզինք որ
առաքարիկեց քաշ օրէ ևս շարտանակել
առանց բերանն ուտելիք չընելու, և երբ
բացել 1 000 անգը, ինքի սրտու իրեն
բաց և լեւծ միջնիքի կենդանայան ցուցա-
նանդէսին վարչութիւնը շնորհուեց, Գ.
ժառ շարտագա իւր յորը ցուց տալով Հան-
դիւնականաց մէջն խոշոր մայր իւր վերջնե-
լով, Հասարակութիւնն յոյժ Համարակո-
րեղունելու ինքի քրաւ, վարչութիւնն այ-
նոյնպէս շնորհում էր տուաւ, բաց քի պայ-
մանագրեայ զուտարկել, և չքովանդակ
զուտիք ծովապանքներու պետան անուանեց
գլխիւ

ՀԻՒՄՈՒՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ Ի ՊՈՀԵՄԻԱ

Յովհանն Հիւս (1373—1415) պոէզի-
ալիցի էր աղանդապետն էլ, կրօնական
բարեի արդարութեան անուանի շատաւ
գոյնը, որ կաթողիկոս Յեկեղեղոսին մէջ
ճշմարտութիւն չարութեամբ մը յարուցանելով
Լուսինէրի կարգապահեան եղաւ, և Վատա-
կանի միջով ինչեղ անուանոյ աղեցաւ։
Կաթողիկոս Պոնէմիոյ մէջ Հիւսականք
դէռաւ ևս կան, թէ էն անուանապէս կա-
մարեալ։

Շատ կարեւորութիւն կը տրուի
Ֆրանսն իրագործելու հայտեր հրամանագրոյն
որով Պոնտիպի մէջ չե՛հական աստուա-
ծաբանական Համալսարանի մը հաս-
տատուելի կ'արտօնէ, Չե՛հ շատ ժա-
մանակէ հետեւ կը խնդրէին այս ար-
տնութիւն, իայց Գրական վերջին
արքեպիսկոպոսն, իշխան - կարգէնալ

ճվարդնակեր, ոգի է բռնել կնճղգի-
մանար, ըսելով թե՛ Յովհաննէի տի-
շատուով դու ես վառ պահուած է
Պոնեմոյ մէջ, նոյն ժամ ուսելու դա-
տուց մէջ, և իւր յարուցած յարժու-
միւր լե՛հ ազգակցաց վրայ ասակաւ
տըլեալ, կարգէ որ եթէ Չե՛հ աստ-
ուած պատահալու ուրոյն Համայա-
րան մ'ուռնան, վախ կու թէ կաթորիկ
ե-կիղեղոյն մէջ տարաձանթեթեւն յա-
րուցանալ և չկերտուիկոտութեան պա-
ռարան մ'ընեն իրենց Համայնարանը,
կայտն անտաց կարդեալուն դիտո-
ւորութեանց,

Բայց զարդիւնային մահէն ի վեր,
աբրուճեաց մէջ դառափարս փոխուե-
ցան, Կառնաճաճի իւրեւ, նկատելով
մէջ այս արտօնութիւնն անկեն աւելի
ինքրորդը Հին-Ձեհերն են, և փափա-
քելով սոցա դիւրեք զօրացնել և ազ-
դեցուիլ իմեն աւելցնել ընդդէմ Նոր-
Ձեհերուն, որոցմէ աւելի կը գգուչա-
նայ, Հաւանեցաւ ՏԶԹ. Ռեկըրի ա-
ռանարկութիւնս:

Բայց չէ՛ս լրագրի՛րք արդէ՛ն այնպէս
կը խօսե՛ն այս իննդոր՝ վրայ որ կարծե-
մք չէ՛մ լրագրեալի՛րկ կարգի՛ն յայտ-
նած երկիւղնե՛րն անձե՛մն չէ՛ն, էհ-
սական ոգի՛ մը կը տօրէ չե՛հական մամ-
լայ մէջ, եկեղեցւոյ՝ գործոց և խորհր-
դոց մէջ կայս ունեանալու փափակ
կ'արտայայտուի, Վատիկանի հանդէպ
կ'ապրտուի ոգի մը կը զրոյցուի... մինչեւ
իսկ եկեղեցական արարողութեանց և
թաղմանց առթիւ հակաապագական
զգայուններ արտայայտուե՛ր են
կ'ըսուի :

ՊԵՐՃԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ ԹՈՒՂՆՇՈՂՆԱՅ

Անգլիոյ զինուորական և նավային
գլխաւոր լրագրէրը, Admiralty and
Horse Guards Gazette, երեւելի վիճա-
կագիր Տօթթէ՝ Լենկէի կողմէ պատ-
րաստւած մանքաման Տաշիւ յոյժը
հրատարակէ՝ Երկու պատերազմին ի
վեր տեղի ունեցած զորքին պատե-
րազմներու երեսին մարդու և զորամի
կորուստներուն վրայ:

Այս հայուէ կերելի թէ 1854 էն
ի վեր անցած 36 տարիներու մէջ պա-
տերազմք 2,250,000 մարդու կորուստ
պատճառած են և 62 ու կէս միլիառ
ֆրանք ծախք :

Առաջին զինամասը մանրամասնու-
թիւնք.

Խրիմու պատերազմ,	750 000	մարդ,
ինն միլիոն 950 000 000	Փրանք,	
Խաղաղ պատերազմ	1859 ի,	45 000
մարդ, մէկ ու կէս միլիոն	Փրանք,	
Դանիայ պատերազմ	1864 ի,	3.000
մարդ 175 միլիոն 950 000 000		

Հիւսիսայեղեյ և Հարաւայեղեյ պատե-
րազմն ի Միացեալ Նահանգս, 1861 Ն ժին-
չեւ 1864, 280.000 մարդ և 22 ու կէս
միլիառ Փր. յաղթական Հիւսիսայեղեյ կողմէ,
և 52.000 մարդ և 11 ու կէս միլիառ Փր.

պարտեալ չարաւայեռաց կողմէ :
1866ի գերմանեւաստրեան պատե-
րազմն, 45,000 մարդ, մէկ միլիառ 650
միլիոն ֆր :

Մեքսիկայի, Զինատանի և Քաղաքի-
նի արշավանքներն, 65,000 ժառանգ, մեկ
միլիառ ֆր :

ԱՐԴԱՐ ԿՆՔԱՄԱՅՐԸ

Յ'անտառա մեր Արփօնի, որսորդներու,
խելի ապակե դոճներու, զայտա՛րներե-
սիներէ մէջ, զիտե՛ն բազմա՛թիւ եւ բա-
շեղի վէպեր—զուարթ ազատասիւնե-
ր, ինկո՛ղջ՝ համ երեսակայտե՛ն զազա-
նու պատմութիւններ, եպիքական համ-
նանախէլ զորքներ պնշա՛մ առաւ եւ աշ-
տան որոյսի Անշ Ժանի խոտերն—որք
նկայն արդո՛ղ տունն սկսեալ մինչեւ
զպղպաղո՛ղ՝ ձմեռային զիւրերներու աշ-
տան եկեղեցի զմայնի իմ ծառայի:

Պախլուքը որք ջորիներով ժայտ եւ
 ռա կը փոխադրեն անտառին կրճե-
 ռն մէջէն, կը փոխադրեն նաեւ զի-
 րանակալն պատմութիւնքը: Պէշգլմի ի
 ռն զիւղերուն, եւ Երեւոյն, ինչեանին
 թ, բարձր ձիւնեղջիւն տակ—ուր կու-
 ռն շորցին երկայն արեւաժառօտքին եւ
 աւաթի մը ճէնտէր տնկելով ձիւն ինչեան
 փոփոք—զայն կը հռչակեն: Անուան

ի ի մէջ այլոց, հատ մը՝ զոր պատմե-
նք Սօլէյլ-Մօսի կրակարանին հանդէպ
կտեմբերի մի գիշեր՝ յորում ձիւնը
գործէր պատուանկներու մէջ, եւ զան-
աւանդներ կը լինէր ճանապարհաց վրայ:

Գրք ստեղծել է իմ բնական, եւ կը շինեն ուս-
ման համար հարկաւ խառնեցող խորք ապա-
նան, զգաւոր, ապամանկող, սնուս-
տեւ եւ այլ կայտաւ ստեղծող՝ զորս կը
վաճառեն զիւրի բնական Այս աշխարհի
արուստ մ'է որ խորք շահեւ չի բերեր,
եւ ուր մարդ սոսկի վայել չի գտնող:

Մեր կառավարութիւն, որ իւր ստեղծա-
նաւոր Մարդ կը կոչուէր, ուրեմն այդ-
րուստ չկայի այնքան մասն ձեռնադրել
նկողնէ ձեռնադրել որ նոր ամառնացած
ը կաշտակող խայտաւարի եւ աշխատ-
հետ, և որ, իր օժիտ, իւր երկու բա-
ղուններէ եւ զեղանի աշխտէ զատ ու-
նիկ ըր բերած Տարի եւ վեր իր կեր-
տող ման չեծ մնաւ, ու ժող եւ կայտաւ:

Իսկ ուրեմն ինչո՞ւ Քրիստոս Տարի Մար-
դի չեղանի աշխտէ չեղանի աշխտէ չեղանի

գար խորհրդանշան է՝ ՆՔԻՄ խորուն տալու բան մը չունեն, գէթ պէտք է որ գտնան անոր կիցմամբ մը որ զայն պաշտպանէ և անոր ձեռնառնու ըլլայ այն պարագային մէջ յարուս մանկէ առաջ րաժժեմունք, Բայց, ւ յան բանէ առաջ, կ'ոգեմ որ նա որ զայն պիտի ածուանէ՝ ըլլայ արդար, որմամբ եւ պարկիշտ ամա՛ն, քի՛ստ զ' այդ կար: Գէ մարդոց և նէ՛ք կարելի է վառանքով:

Այսպէս որոշումով, իր հիգաօկէն ղուրս յուս և օխաս հետաժողովն անտո՛ւն ղուրս մէջնալով, Բաւ որում Օշ Շըճճէն երկուսնը՝ Կը քննէր, Բիէն Բառապէ՛կ փողոցաշխիւին տակ տեսան զէ՛զ իրեն յաւ և Կապուստկ վերարդիւն մը հաջած էր, Գը՛ը խառն արուս Եռնեմիտով արուն հետամուտ փարս Եռն՛տ ցալա՛ն մը, և ի ձեռնի կ'ընրով արուս

— Բարի լոյս, բարեխիտ մարդ, ըսաւ

— Երաժանությունը համար կենսամայր մեզ գտնեցուկ, տիկի՛ն,

— Ի՞նչու... Արդև ուրեմն, ի՞նչ կ'ուզե՞ք՝ ձեր տրամաբան կենտ ներքեւ եմ:

— Մեծ ապահ չտրոսկալ եմ, բարեսիրտ տիկի՛ն, միայն... կ'ուզեմ ողջամիտ, պարկեշտ եւ արդարեւ անձ լը:

— Անասի ի նէ, ի՞նչ բնույթ ունեցե՞ք, չի պիտի զղջաք... ես Ս. Հօրիսյան եմ, ձեր ժողովրդեան ապաւոպանը:

— Սուրբ, Հօրի՛ք... Դո՛ւք, արթունք մը... Ո՛չ, Հօրի՛ տիկինս, իմ ցարժիս չէ՞ք գտն:

— Ի՞նչո՞ւ... Հարգող Սոսո՛ւ Հին արանք:

— Ինչպէս, Հիմա պիտի ըսեմ. գնեց ձեր եկեղեցւոյն մի գեղեցիկ մատարը մեր գետեղեցին, որպես զի, գիւղին պաշտպանեալ ըլլալով, բարեկարգ անձնոց բարեկարգեալ եւ շարքը պատմելի, Ժողովակաւ ասոր, դուք մեզ քառասնայոցը եւեթ կ'անասք, էստեղ մեր աղէկ կ'ան գէշ չարմէն, իր բաւեցից յալ յալ յամեն մեր քաղցրութիւնները տալով շէնումք թիւն անոնց որք ջուրու իր խնդրին, անձին անոնց՝ որք արեւ ի գոլեցին. ինքնայով խնցճ ճարտարարուեստները դը կ'աշխատին խափէկէկներու նման, ձեռնառա ի ըլլալք ստատակներու. որք իրեն տաք մասերնորոց ոչինչ կ'ընեն . . . Ո՛հ, անկապ արքարութիւն չեմ անուաներ, և դուք իմ կնքամայրս յիշմար ըլլալք:

Ասոր վրայ Տուտու հեռացաւ արդու-
հէիէ եւ Քաթաիկ կողմը իջաւ, եւ զի ա-
պակիւնսն իր մօտենար, իշմարտեց, պըճ-
եցաւ եւ իրենող կանանց անուշաբոյր
հասակաւ, գեւառաթի կին մը, սպիտակ եւ
կանաչ շրջագգեստով, գրկիւր լեցուն ծա-
ղիկ եւ ինքը, նման մայիսի առաւօտեան,
գլորեցիկ:

—Ո՛ր, կ'երթաք այդքան արագ, բա-
րեւի՛րտ մարդս, աղաղակեց։
—Նորաճնոյս համար կ'եքամայր մը կը
փնտռուէ։
—Կ'ուզէ՞ք զիս, հարցունք մարդա-
սիրաբար։
—Այո, բայց . . . Սա է որ պարկեշտ և
առողջ արկն մը կը փնտռեմ։ Նախ ո՞վ էք
դուք, կ'իտեմ տիկին։

—Ես Աստղիկի թագուհին եմ... Ես եմ
որ մարդոց գառակներին կուտամ գեղեցիկ-
կուրծեն եւ ջութի, իսկ ես եմ որ անոնց
կուտամ ինչ որ լուսադույն է յայտարարի,
սէրը:

—Այս պարագային մէջ գուց իմ խնդ-
րած կինն չէ՞:

—Ինչո՞ւ համար ուրեմն, ժպիւր:

—Ինչո՞ւ համար... Դառն չի արգար
չէ՞... Գեղեցիկութիւն կուտաք այն-
իսկի անձանք՝ որոց անունը կրպաղաքանի
կոտաք որ շրջապէս նման սեւ է, մինչեւ
տեղեկութեամբ եւ տանձութեամբ կը տա-
նապնդեցէ իտե՞ղ անտարաքարեանտեղերը...
Սիրոյ գալով, ներքեց իմ շքեկ որ գայն
յանիրորհուրդս կը սերմանցէ ի սիրտս:
Նորիս հիտունի իտե՞ղ Ժապո՞ղ որ երբեք
նրան համար չի խաղիք, եւ ձեռն նը

ման պաղ կը թողուք Ռեժոն՝ զոր Ռիչե
մայրենի սիրով կը սիրէ։ Իրաց ընթացքը
սպիտակափ գէշ կը վարէր։ Եր այլ եւս չեն
տեսնուիր որդի կամուսնութիւններ և որ
կիկն յաճ կը քաշէ այլե՛ն ի ձախ... Դուք
ո՛ր աղբարութիւն և ոչ իմաստութիւն ու-
նայիք, քաջա՛նք, սիրուն տիկնոջ, մեր փու-
ռը ձեզ չամար չէ որ կը տաքնայ։
—Ի՛նչ թամբարախ մարդ, մրմնեց

—Որպիսի՞ր ժպիւրէ, քրթմէջ Տուտաւ
Հեռաւապով մեծաբայլ, Միշտ քայլել
վերջ, Հասաւ Ծառքէ ծովագրին մօտ, ո՛չ
Հեռի Իշխէնէ, և ճիշտ այն քարին քով
որ չարագործք կը գլխաւորէին: Պատա-
հեցա՛ւ՝ ակնհայտ, խտտաղէ՛մ, տարիքոտ
կնկաւ մը՝ որ կը քայլէր լամբարաբ, մէկ

Տեղափոխվեց Նոյսի տունը, իսկ միտով
փրկվածները գտանակեց մեջ։
Տիկինը, իբր ակնոցներուն տակին այ-
տերը խաթարելէ վերջ, հարցուց Տու-
տունը։
—Աղէ, բարեմիտ, ո՞ր կ'երթաս։
—Նորածնոյս համար կը քանայր մը
փետուր կ'երթիմ։
—Կը քանայր մը . . . Աղջ ուրեմն, մը-
տիկն ըրէ՛. քու զգէ՞րք զիս կը յանկուգա-
նէ, ուստի քու տղայը կը քանայր կը հաւա-
նիմ։
—Դա ինձ համար չատ պատուի մ'է,
պատասխանեց իմաստներեանը կայաց-
գործը, րայց փայրկեան մը . . . ո՞վ է ք
քուք, ամեն քանէ առաջ ինձ արգար կին
եմ պէտէ չ։
—Գառտրեմ, ք ան սիս լուս։

ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԿՐԹԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐԱԼ ԿՈՄԻՏԵ

— Երբ դարձիր թրված, որդեապիք քննիր...
Ինչո՞ւ է՞ք որ դատարանաց մէջ ժողով կը
գումարէք։ Դա դատաւանաստորինքուն
խնդիրները կը դատէք։ Դո՞ւք է՞ք որ կը
դատաւարտէք պատժապարտները, կամ
զայն կ'արձակէք սպիտակ՝ ձեան նման։
— Նոյն ինքն եմ։

—Կը բաժնէ՛ր իրար չնե՞ք կրնար մտիկ
ունէ՛լ . . . Կ'երեւալ թէ՛, հակառակ ակնոց
թանձուղ, զիշտ յստակ չնե՞ տեսներ . . .
Բանիցս անմոզ մը կ'ուզարկէ՞ք ի կազա-
նան եւ կը թողուք յանցաւորը՝ հպարտ-
աւանդանաւ, կ'ըսեն, տուգանաց կը
բիշտաւազարտէ՞ք անձե՛ր՝ որք ոչ թէ յան-
դաւեղ կը գործեն, այլ զի միջ արէս չեն

տաճարի, եկեղեցի, մեր գյուտապին (յա-
pon) խոտեն ընդ ժառը կ'անեց կարգ մը
ստեղծելի բարապատներ, զորո՞ւնք հար-
կա՞նք ինչպէս օգտագործել, զորո՞ւնք կ'ա-
նցնենք զանց, ինչպէ՞ս Քաղաքներն, որք
անց կը անցնենք զորո՞ւնք մարմնած թիւժով,
եւ զանց ինչպէ՞նք կ'անենք մախքերով,
եւ զուգ զայս կ'անուանենք արդարութիւն,
հոգի, ո՞չ ինչ, չափար անոնք ո՞չ, ինչ
կ'ոգիւր կ'ան ինչամայրը զուգ չէ՞ք։

—Անուանա՛լ, արդարութիւն կ'արհա-
մարեն... կեցի՞ր, զնչք հմայ զորացս
հարկաւորակ յախ, տամ,

Բայց Տուտա՛ր սրտեցեղի ունչք էին
եւ նա արգել հնուայնք էր, Վազգ մը
նորեն զարուրել էր արեւը քերեմանոցը
հասաւ։ Եանկարծ էր արեւը կ'անցնէ կին
նշ անուանա՛լ որ անիւն անուանա՛լ

նախապես պէս, փոշւոյ և մոխրոյ կոյ-
ն նման ինկաւ աստիճաններուն վրայ,
այն վայրկենին՝ յորում իւր պատ-
կը մտաւ:

